

Նոր կարդ զին գեղին, որն ա ընկեր էս օրին.
Նստաւ շրջին ձեռք թալեց մուլքին.
Նստիմ շոքիդ (ծունկ), առնիմ հողիդ.
Են կը զարկինո հրմայ տիրուն կը խնային.
Են կենայ մեր անիկ անուշ կենայ մեր կնիկ
Ով կերաւ եղէ ծմուռ, ով զարկեց զլուխն
ի պատ.
Ո՞ր տեղ էդնի միս ու մնախ, կատուն էնտեղ
կեղնի սրսրախ.
Ուլր կողմի տակ չմնար.
Ունք շիքերու տեղ՝ այք լէ հանեց.
Զամշից հառ հառ մեղրից մառ մառ չուրի
հասանք տեղը գարտակ.
Զզինայ օրն ա մեռէր վայ վաւելէր կենայ.
Զիերանք մօտէն խելքանք հոտէն.
Չուր ի չնանի, չխնամի.
Պէկը ընձի կը խանչար, եա Յարուր պղնձի,
եա կողը աղի պտի օղորկայ.
Պիտուն ի հող, անպէան հողի էրես.
Ջուր, յօրին կը խշառ — տեղս քարու ա.
Ջուր որ շատ ուր տեղ մնայ, կը հոտի.
Աէլ չզոռապր սէլփոր կը զոռապ.
Աէրը սուր՝ արաւնը ջուր (գարձած).
Աոխ չերեր իմ օր բերնես հոտ յիգայ.
Աովորցուկ մի կարի, առանց սովորցուկ մօռ
վորցու.
Վարդնը յիս՝ փուշն ի կրակ.
Տան հորթիկ տան եղնէն չվախենար.
Տես ու ուս ա.
Տղկած հաւե օրն ա ընկած.
Տնտես հաւապր տես, դատաստանին կեղնիս
սեերես.
Տաւար լցեր մըջ սանդին, կը ծեծայ.
Քաշալ գեղ զինայ, ուր զինին կենայ.
Քար զքար կուտայ, ջաղչպան զուր միս.
Քարձորայ պուտիկ պէս էրաւ.
Քիչ գել կէր մըջ ջաղչին, մէկ լէ մուռ շողանից.
Քու օտքի կարստովիդ փռայ.
Քուրդ կըսայ, — հայի յետի խելքը ընձի էղնէր.
Օձը գաղձից կը պատուի (զզուի), էնի կերթայ
օձի բնի բերանը կը բռուսի.
Օղորթ ըսողի զլուխը ծակ ա.
Օրտուի ձիանք նալեցին, Կիրիլք (կրեաներ)
լէ ոս վերուցին.

Կաքւուն ըսին:

— Յորին օաներդ կարմիր ա.

— Ցուրտ ա, ըսեց.

— Հա, ըսին, մենք քղի ամառ լէ տեսանք:

— Խոսնեղութեն հարի եր պահ քաշինք, ափա.

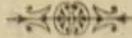
— Զուրի քառասուն օր.

— Ոնդրնէ էտեն,

— Կը սովորինք:

(Ար շարունակուի):

Ս. ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ,

Աահակ — Վեսրոպեան մրցանաւկարաշխութիւն՝ որ բարեյիշատակ Յովսէփ Խզմիլիեանցի կողմէ հաստատուած է, պիտի կատարուի յառաջիկայ 1895 տարւոյ Արքայ Թարգմանչաց տօնի օրն, յԱզդային Պատրիարքարանի ի Կ. Պոլիս Հետեարար այսու յայտարարութեամբ կը հրաւիրուին այն հեղենակներն ու բանասէրները, որ ունին ազգային լեզուարննաւթեան և պատմութեան վերաբերեալ երկասիրութիւններ, ձեռագիր կամ տըպագիր, և որ կը փափազին մասնակցիլ մրցանակարաշխութեան, յուղարկել զայնս առ Վ.մեն. Արքազան Պատրիարք Հայրն, ի Կ. Պոլիս, մինչեւ յ31 զեկանմբեր ներկայ տարւոյ:

Տպագիր երկասիրութիւնը հարկ է որ երեք օրինակ յուղարկուին, և ձեռագիր՝ մի օրինակ, որը ետ չեն տրուիր:

15 / 27 Յուլիս 1894

ի Պատրիարքարանի Հայոց

կ. Պոլիս:

